

det, og derfor lavet sin Tale til derefter i Forvejen, hvorved han slet ikke kom til at imødegaa de Argumenter, jeg havde fremført.

I det hele taget mente den højtærede Socialminister jo ikke, at der var Tid til at gaa ind paa almindelige Betragtninger, men han fik alligevel meget god Tid til at omtale baade den almindelige Valgret og Militærspørgsmaalet, og saa synes jeg ogsaa, han kunde have faaet Tid til at søge at imødegaa mine Argumenter for, at 8 Timers Dagens Lovfæstelse ikke er nogen heldig Foranstaltning. Paa eet Punkt gik den højtærede Socialminister dog ind paa, hvad jeg havde sagt. Jeg udtalte, at hvis en 8 Timers Arbejdsdag var en 9 Timers Arbejdsdag overlegen konkurrencemæssigt set, behøvede man ikke at lovfæste den, og hertil sagde den højtærede Socialminister: Ja, men saa behøver man heller ikke at fastslaa den ved Overenskomster. Det er rigtigt, men det har jeg heller ikke sagt, at man skulde, jeg har netop sagt, at hvis en 8 Timers Arbejdsdag konkurrencemæssigt er en 9 Timers Arbejdsdag overlegen, er der ingen Fare for, at man ikke skulde beholde 8 Timers Arbejdsdag, thi hvem skulde saa have Interesse i den længere Arbejdstid? Derfor sagde jeg, at jeg i disse Lovforslags Fremsettelse ser et Tegn paa, at de, der hævder, at 8 Timers Arbejdsdagen er 9 Timers Arbejdsdagen overlegen, ikke selv tror paa dette Argument, og jeg søgte at paavise, at det i hvert Fald for visse Fags Vedkommende ikke er holdbart.

Jeg gik ikke imod 8 Timers Arbejdsdagen i al Almindelighed — nok mod en Lovfæstelse af den —, jeg sagde, at jeg ikke vilde udtale mig derom, men at der formentlig kunde være Virksomheder, hvor den kunde være formaalstjenlig, og Virksomheder, hvor den ikke var formaalstjenlig, og jeg nævnte saa nogle Virksomheder, hvor den efter min Opfattelse aldeles ikke er formaalstjenlig, bl. a. Byggefagene, som vi dog ogsaa kender en lille Smule til ude paa Landet. Det kan ikke nytte, at den ærede Ordfører for Socialdemokratiet vil hævde, at hvis Bygearbejderne skal arbejde over 8 Timer en vis Del af Aaret, saa kan de ikke blive ved dermed ret længe, saa slides de op, bliver tidligt ældede og mister deres Arbejdskraft, for det kan det ærede Medlem ikke bilde en eneste ind, der kender disse Forhold.

Dernæst sagde den højtærede Socialminister, at jeg vilde pine enhver Draabe Arbejde ud af Arbejderne. Jeg ved ikke, hvad en saadan Udtalelse skal til i en Forhandling som denne. Er det ikke ren og

skær Agitation? Det forekommer mig ikke, at en saadan Udtalelse kan have nogen som helst anden Hensigt, thi fordi jeg ikke vil gaa med til en Lovfæstelse af 8 Timers Arbejdsdagen, behøver Grunden dog aldeles ikke at være den, at jeg ønsker at pine og plage Arbejderne det mest mulige; min Grund er den, og den synes jeg, man maa anerkende, at jeg mener, det vil være uheldigt samfundsmæssigt set.

Saa sagde den højtærede Socialminister, at min Kritik ramte slet ikke Lovforslaget, men den bestaaende Tilstand. Det viser ogsaa, at den højtærede Socialminister slet ikke har faaet fat paa, hvad jeg talte om, skønt jeg udtrykkelig nævnte det og sagde, at her var Tale om en Lovfæstelse af 8 Timers Arbejdsdagen og om en Ratifikation af Konventionerne, som skulde gælde for 10 Aar, hvorved man netop bandt visse Arbejdsforhold ud i Tiden, hvor det maaske slet ikke mere vilde passe, hvor maaske baade Arbejdere og Arbejdsgivere vilde komme til at indse og indrømme, at en Ændring af Forholdene kunde være gavnlige for alle Erhverv.

Endvidere sagde den højtærede Socialminister, at jeg havde faaet Jakob Kr. Lindbergs Udtalelser galt i Halsen. Nej, det er ham, der har faaet dem galt i Halsen. Her er ikke Tale om Erstatning for Nedsættelse af Arbejdstiden, her er Tale om Erstatning paa Grund af Prisforhøjelse, og i hele det Afsnit, som har til Overskrift: Prisforhøjelsens Virkninger, undersøger han, hvem det vil komme til at gaa ud over. Han siger, at det vil ikke komme til at gaa ud over Arbejderne, for de skal selvfølgelig have en forhøjet Løn, det vil heller ikke komme til at gaa ud over Embedsmændene — og Embedsmændene kunde han jo slet ikke nævne i denne Forbindelse, hvis det drejede sig om Nedsættelse af Arbejdstiden, for det har der jo ikke været Tale om for deres Vedkommende. Men her var netop Tale om Prisniveauets Stigning, og han siger altsaa, at Embedsmændene skulde selvfølgelig ogsaa have Erstatning herfor gennem Dyrtdstillæg, Konjunkturtillæg og paa anden Vis. Han siger, at det vil heller ikke komme til at gaa ud over de Folk, som er Funktionærer i private Virksomheder, for de vil selvfølgelig ogsaa faa deres Løn forhøjet, men det vil komme til at gaa ud over de smaa selvstændige næringsdrivende, de smaa Haandværkere, de smaa handlende og Landbrugerne, som ikke kan faa forhøjet Løn, men maa tage den Pris, som Konkurrencen byder dem.